

CERCULUL

Foaia Partidului Național-Tărănesc din Vâlcea

Apare odată pe lună. — Abonamentul anual Lei șase zeci.

Redactor: AL. I. DEM.-COLTEȘTI

Administrator: CONST. SORESCU

Votați

Pe Candidații Partidului Național-Tărănesc

La Cameră:

1. Dinu Simian, fost deputat, R.-Vâlcii
2. Mihail Roșianu, învățator, Mateești
3. Const. Tetoianu, fost prefect, R.Vâlcii
4. Preotul D. Cumpănașu, Grădiștea
5. Titi Vasilescu, învățator, Făurești

La Senat:

Colegiul universal

1. Andrei Livezeanu, fost senator, R.Vâlcii

La Senat:

Colegiul consiliilor comunale și județene:

1. Doctor Gh. Roșescu, Drăgășani

Votați

Cu toată încrederea -- ca și în trecut -- pe reprezentanții țărănimii Vâlcene, de sub șefia D-lor Iuliu Maniu și Ion Mihalache

Unde sunt Liberalii?

Partidul Național-Liberal, ispășeste acum păcatul de a fi guvernat vreme îndelungată cu silnicie și spre paguba Țării și mai cu seamă, năpăstuind și speculând pe țărani. Și cum Dumnezeu nu gonește cu ogarul... ci cu carul -- cam târziu -- dar în sfârșit, a venit și ispășirea.

Partidul... „marele” partid Național-Liberal a murit! El nu v'a mai candida cu listele lui în actualele alegeri; nu veți mai vedea, voi sătenii împilați atâta vreme de acest partid de cămătari și sbiri, nu veți mai vedea, pe buletinul de vot, semnul urit al bătei, simbolul credinței liberale, care să vă mai amintească de bățile și schingiuirile dela jandarmi ori din zilele negre ale alegerilor; nici măcar nelipsitul Domnul Duca nu v'a mai fi, poate, pe vre-o listă în Vâlcea! Minune Dumnezeiască! D-l I. G. Duca nu mai candidează în Vâlcea, pe care o credea pașalâcul său electoral --- da, nu mai candidează --- deoarece nu mai sunt milioane de aruncat -- că li s'a luat liberalilor cheia dela canaua Băncii Naționale -- nu mai este băutura cu care să amețească lumea și nu mai sunt, vai! jandarmii cari să aducă turma dindărăt la votare. Și d-l Duca -- fără sprijinul acestor unelte și după ce a lăsat județul pe mâna vechililor săi -- nu mai îndrăznește să ne mai ceară voturile aici. S'a dus la Bacău să candideze acolo, necunoscut și proaspăt, seducător cu amabilitatea

D-sale de ocazie și captivantă pentru naivi. La Bacău! -- Numai de nu și-ar găsi „Bacăul” și acolo!

În sfârșit ce mai tura-vura: Partidul Național-Liberal a murit! Am putea zice! „Dumnezeu să-l ierte și să ne vedem de treabă. Dar stați: toți morții blestemați de Dumnezeu și huliți de oameni se prefac în strigoi: Strigoii liberali ies din groapă și de sub barba D-lui Profesor Iorga, întind mâna după voturi, strecurându-se ca răufăcătorii --- pe ascuns și mascați.

Dați-le peste mână și luați-le masca de pe ochi. De ce le este rușine să vă ceară voturile cu firma și bățul lor? Se rușinează și se tem! Nici milă să nu vă fie căci își merită soarta. Nu mai sunt Liberali -- sunt numai strigoii răposaților -- încărcăți în codârta unui guvern, care lipsit de partid și-a tocmnit o clacă de ciomăgași mascați. Liberalii la remorca D-lui Iorga. Slugă la dârloagă. Mai rău să-i vedem.

Către Comercianții Vâlceni!

Situațiunea economică a Țării a ajuns la o răspântie de mare primejdie, atingând în mod grav rezultatul munci agricultorilor existența industriei și comerțului. La aceste stări de lucruri știți și Dv. a contribuit cu cea mai mare măsură partidul liberal care pentru a-și asigura o presiune politică fa-supra poporului l'a înglodat cu datorii peste puterile lor de plată și rentabilitate, speculându-i cu dobinzi cămătărești.

Partidul libral a avut ca deviză formula „prin noi înșine” pe care principiu s'a rezemat întreaga lor politică pierzând:

1) Posibilitatea măririi circulației fiduciare prin înființarea plafonului de emisiune.

2) Toate piețele comerciale unde altădată grânele noastre se vindeau înainte de recoltă și aduceau zeci de miliarde cu care comerțul nostru intern se menținea în continuă prosperitate.

3. Increderea străinătății în așa fel că ori de câte ori Țara se adresează pentru legături economice, în scopul ajutorării comerțului de import sau tranzacțiunii financiare, să suportăm cele mai grele condiții și garanții.

Pe de altă parte sistemul lor impozitar pe venit, în primul rând a avut de scop să cunoască industria și comerțul rentabil pe care să-l acapareze și să-l exploateze în folosul intereselor lor personale -- dovadă citiți bilanțurile băncilor și societăților industriale și comerciale în care numai ei figurează în toate consiliile, speculând prețurile pe bază de carteluri și trusturi, târând întreaga agricultură, industrie și comerțul cinstit pe pragul falimentului, în fruntea licitațiilor fiind ei cu băncile lor.

Comerțul și industria nu a mai avut nici un secret profesional și așa am ajuns negustorii cu crean-

țele lor descoperite, umiliți și amenințați de cel mai mic furnizor.

În această criză, atât agricultura, industria cât și comerțul nu au avut dela Băncile liberale nici un sprijin, din contră -- li sau închis ghișeurile în nas, bruscați, amenințați și chemați în faliment și sechestrați până la cenușa din vatră.

Cu politica liberală prin noi înșine bugetul Țării a fost pompat de trusturile lor industriale fără ca să refacă nici cel mai neînsemnat interes obștesc, căci atât C. F. R., Porturile, drumurile, etc. au fost lăsate la plecarea lor în cea mai deplorabilă stare, furnizori chiar ai lor neplătiți și cu goliri bugetare de zeci de miliarde.

În așa hal a luat Partidul Național-Tărănesc frânele statului și când cineva intră într'o casă ca să o locuiească în care temelie era sdruncinată, acoperișul spart, pereții crăpați pe toate laturile, în care mișunau rozători, etc. ce trebuia să facă mai întâi?

Partidul Național-Tărănesc a făcut tocmai ce trebuia să facă cel mai bun gospodar:

A dat afară sinecurile de rozători, a consolidat temelie statului făcând stabilizarea monedei, a făcut legi de protecție a negustorilor cinstiți (concordatul preventiv) a pregătit împrumuturi și legi pentru Bănci de agricultură, pentru refacerea C. F. R., Poduri, drumuri, etc. a protejat așa dar comerțul și industria, micșorând dobânda, stabilind încrederea Țării în străinătate și încheind acorduri comerciale cu străinătatea pentru import și export și îngăduind acaparea imobilelor ipotocate, dupe urma cărorora întreaga economie a Țării urma să inflorescă izgonind astfel criza.

O eclipsă în aceste tendințe de mai bine pentru poporul agricol, industrial și comercial se produce pe neașteptate și cum lupul părul își

schimbă, dar năravul ba --- dușmanul de eri liberali (șobolani) prin căi subterane apar întocmai ca comerciantul falit sub firma „Uniunii naționale“ să vă ceară votul pentru a prăbuși întreaga gospodărie refăcută de noi partidul Național-Tărănesc și a pune stavilă curentului nostru de progres al agriculturii și comerțului; pentru a în-tări acapararea, cămătăria și a fi robul finanțelor lor.

Dovadă, că cu obrazul altora străin

de județ și interesele vâlcene vă cere votul, ca să nu aveți cui cere sprijinul când veți fi sub „pumnul lui Argetofanu“.

Comercianți și industriași!

Nu vă lăsați târați și mințiți, precum ați fost de liberali și votați cu încredere Lista Partidului Național-Tărănesc cu semnul **Cercul** care vă cunoaște, vă simte necazurile și vă ajută nevoile fiind cu toți fiii Vâlcei.

Dece se fac alegeri?

Intre alte minciuni cari se vor spune alegătorilor -- contra partidului Național-Tărănesc -- va fi și aceea -- că acest partid a pierdut încrederea M. S. Regelui și din această cauză s'a disolvat Parlamentul, care mai avea 1 an jum. de viață legală și se vor face noi alegeri.

Mai întâiu guvernul, N.-Tărănesc al D-lui Mironescu s'a retras singur, ca să înlesnească formarea unui guvern de concentrare -- sub conducerea marelui nostru Titulescu -- în care patima politică să amuțească spre o acțiune cât mai rodnică.

Însă omul care a știut să se ridice la Liga Națiunilor în fruntea tuturor Țărilor, n'a putut să se impună unor oameni politici dela noi, învățați cu figănia și cu tocmeala pentru chiverniseală. Atunci a venit în mod provizoriu guvernul D-lui Iorga, ivindu-se ocazia să fie Prim Ministru și marele nostru învățat, câtăva vreme. Atât și nimic mai mult. Putea să lucreze cu fostul Parlament -- dar dacă, totuși s'a hotărât să se facă alegeri, e dintr'un alt motiv:

Să nu se uite că parlamentul

Național-Tărănesc fusese ales sub Regență -- și deși acesta fusese Parlamentul care înscăunase pe M. S. Regele -- cu entuziasm și mare bucurie -- totuși, dintr'o regulă de conducere, eră necesară o nouă consultare a Țării și sub noua Înscăunare, adică sub Domnia M. S. Regelui Carol al II-lea. La Rege nou-Parlament proaspăt. Trebuia deci un parlament care să se aleagă sub ochii noului Rege. Așa că și de data aceasta nevoile și interesele Țărâniei fiind tot din acelea cari au mânat-o din 1928 către part. Naț. Tărănesc, sătenii alegători vor trimite și de data aceasta în Parlament tot pe candidații Național-Tărăniști, ca pe baza noilor majorități să se formeze un nou guvern Național-Tărănesc care să ducă la desăvârșire programul pentru ușurarea și ridicarea Țărâniei române.

Căci țărânul român știe că nu pe Ciocoi sau pe Cămătarii liberali îi va dura sau i-a durut inima de nevoile și starea lui -- pe câtă vreme Partidul Național-Tărănesc s'a ridicat prin țărânie și nu înțelege să trăiască decât prin ea și pentru ea.

Bătaia?

Năravul din fire n'are lecuire: zice proverbul românesc. Liberalii amenință din nou cu bătaia și cu silnicia. Sbirii alegerilor din 1927, protejați de scutul unui guvern lipsit de cadre electorale -- se laudă că ne vor bate --.

Aflăm că chiar D-l I. Niculescu, vătaful pe Vâlcea al D-lui Duca -- ar fi amenințat la Horez -- în prezența D-lui Prefect (noi nu credem că era acolo D-l Prefect) că va scoate din nou băta din cismă. Ii înțelegem pe liberalii dornici de a schingiui poporul alegător și de a-l mai duce la vot cu jandarmii ca pe o turmă și ne dăm seama ce greu le-a venit la alegerile din 1928--1929 -- când n'au mai putut asmuți ciomăgașii pe lume. Cum și-ar mai face cheful și obiceiul acum la adăpostul stăpânirii căreia i-ar reveni răspunderile!

Dar să nu-i credeți. Se laudă numai spre a vă înspăimânta! Le-a pierit curajul și n'au nici pentru cine s'o facă! De ce? Ca să scoată lista anonimă și străină a guvernului? Să bată pentru alții, în timp ce ai lor se injură pe toate dru-

murile că n'au mai putut candida de răul veneticilor D-lui Argetofanu? Se poate însă, că ar vrea totuși să bată -- așa, din ură pentru Țărânie și pentru partidul nostru.

Uită, însă, liberalii un lucru: că Țărâniea care s'a desfășurat votând liberă și nesupărată sub guvernarea Național-Tărănistă nu va mai răbda să fie bătută. Oricât de readeide ar avea domni liberali despre țărânul nostru și oricât ar vrea să-l socotească printre dobitoacele răbdătoare, să știe tiranii că acest țărân, în anul 1931 -- după ce Partidul Naț. Tăr. l-a făcut să-și dea seama de drepturile și „libertatea lui -- nu va mai îngădui să fie batjocorit și ingenunchit și va reacționa. Sătenii ținuți în frâu în 1928 să nu se răsbune, vor ști să-și apere dreptul și pielea lor după trei ani de libertate.

Săteni alegători -- nu vă fie teamă! Liberalii se laudă numai!

Și dacă totuși năravul îi va îndemna să încerce cu bătaia și jandarmii -- noi vom fi cu voi -- acolo și n'au decât să încerce.

Dictatură la Primăria R.-Vâlcea

Apucăturile dictatoriale și abuzive ale ministrului de interne s'au abătut și asupra consiliului comunal al orașului nostru. Determinat de stăruințele și nerăbdarea flămândă a liberalilor Râmniceni, supărați că din combinația electorală cu guvernul D-lui Argetofanu nu li s'a dat decât un loc pe lista dela Vâlcea și ca atare să le dea pe mână cel puțin Primăria orașului, ministrul de interne cu cinismul și desconsiderarea legilor ce-l caracterizează a dat o decizie de disolvare. Și graba flămânților a fost așa de stăruitoare încât ministrul de interne n'a așteptat nici măcar rezultatul anchetei trimisă la primărie cu scopul arătat și în timp ce inspectorul se afla încă în R.-Vâlcea, Primarul orașului nostru primește Miercuri seara 20 Mai o adresă din partea prefecturii prin care i se făcea cunoscut că printr'o decizie a ministrului, transmisă telegrafic consiliul orașenesc a fost disolvat și înlocuit cu o comisie interimară compusă din liberali.

Ca om de legi și conștient de rostul său D-l Primar Al. I. Dem. Coltești, scandalizat de fițuica de hârtie ce-i aducea notificarea unui abuz fără pereche a pus pe ea rezoluția: „La dosar. Nu se ia în considerație și se convoacă consiliul comunal spre cele legale.“ Totdeodată D-sa a expediat telegrame de protest și de indignare M. S. Regelui Carol II și Primului Ministru N. Iorga, în care arată că refuză a se supune dispoziției nelegiuite, telegrame reproduse de toate ziarele din capitală.

Intr'adevăr, oricari ar fi motivele și orice ilegalități s'ar găsi în gestiunea unui consiliu comunal, în nici un caz Ministerul de interne nu poate pronunța disolvarea unui consiliu. În conformitate cu art. 351 și urm. din legea administrativă pe care guvernul nu a avut nerușinarea s'o înlătura. Ministerul de interne dacă vrea poate cere disolvarea, însă numai comitetului local de revizuire, iar acesta dă o hotărâre de disolvare numai după ce a orânduie o anchetă și a citat consilierii spre a-i asculta hotărârea aceasta la rândul ei e supusă apelului.

Așa fiind decizia ministerială n'avea nici o valoare. Avea tot atâta putere legală ca și când ar fi fost dată de comandantul Jandarmeriei, al Poliției ori de vreun zapciu oarecare. Așa fiind, Primarul orașului s'a hotărât să se împotrivescă aducerii la îndeplinire a acestei decizii arbitrare, nu pentru a se crampona de primărie, ci pentru a demonstra două lucruri: I, că-și dă seama că se află în fața unui act abuziv și dictatorial; și al II-lea, că această conștiință civică îi impune să se opună ilegalității și trebuia să se dea, în sfârșit odată semnalul unei atitudini generale.

Vineri 22 Mai, dimineața, Consiliul Comunal convocat ad-hoc, se întrunește în ședință și hotărăște să protesteze și să se împotrivescă, ratificând atitudinea și măsurile Primarului. Vine D-l Prefect Mihale, care luând act de refuzul Consiliului de a da ascultare fițuții de hârtie; se infurie, pleacă și se înapoiază... cu Șeful Poliției locale. Din nou Primarul își afirmă drepturile și considerațiunile cari îl determină să rămână la postul său, adogând că nu va ceda cu niciun chip forței ad-tive, în orice măsură s'ar manifesta ea. În acest timp, trepădușii liberali aduseseră toată populația selectă a Țigăniei și a Înăteștilor în jurul Primăriei care unii și am. nințau sgomotos. O invadare a localului părea iminentă. În sfârșit se întâmplă și minunea cea mare: D-l Prefect aduce pe Primul Procuror căruia

ii cere concursul! Justiția în slujba Prefecților pentru alungarea consiliilor comunale! Față de noua situațiune, D-l Primar Coltești, răspunde: „Nici mort n'aș fi cedat presiunii administrative și cu atât mai puțin teroarei destrăbălate de afară, care o însoțește; în ruptul capului n'aș fi admis să mă plec unui act ilegal; în fața însă, a forței organizate -- în Stat -- care este Parchetul ale cărui acțiuni n'au nevoie să fie legitime anticipate -- mă supun. Cer, însă, ca și Parchetul să facă somațiunile legale de evacuare -- și totul să fie consemnate într'un Proces-Verbal -- ca să se știe că în anul 1931 -- sub înalta oblăduire a Dascălului N. Iorga -- consiliile comunale alese au fost isgonite cu Parchetul. Fără acest Proces-Verbal -- nu mă supun nici Parchetului“.

Primul-Procuror somează pe Primar și pe consilierii să părăsească Primăria și încheie Proces-Verbal. Primarul protestează încăodată, demonstrează din nou fărădelegea petrecută și părăsește sala în fruntea consilierilor, cari strigă: Trăiască Partidul Național-Tărănesc! Jos dictatura! Afară, adunătura pestriță și ațățată de beutură și de făgădueli -- la vederea grupului de consilieri în cap cu Primarul, amuțește o clipă din urlet -- se dau la o parte, unii salutând. lăsând drum acestui cortegiu demn și senin, care rămânea tot consiliul comunal al orașului.

Operă și Calomniatori

Nimic n'a enervat mai mult pe liberali, ca activitatea neobosită și plină de înfăptuiri mari a consiliului comunal național-țărănist al orașului R.-Vâlcea. Dâștii făcuseră să se acrediteze legenda că singur partidul liberal poate da edili pricepuți și energici orașului.

Zgomot mult, paradă de vorbe late, figănie electorală -- câteva cârpeli și lucrări de luat ochii oamenilor -- iată mijlocul de a întreține această reclamă.

Adogând la aceasta și faptul că după război au fost numai consilii liberale, căci cele câteva comisii interimare aversecane nu contează -- povestea începuse să prindă.

Când colo -- vine comparația și povestea se spulberă ca orice basm. Consiliul comunal ales în 1930, în frunte cu D-l Primar Al. I. Dem. Coltești și ajutoarele sale: D-nii N. Georgescu, C. Popian, N. Șteflea, C. Sorescu, Titi Rădulescu ș. a., mânat de dorul de muncă și de ambiția de a trece cât mai strălucit, primul examen al partidului Național-Tărănesc, la Gospodăria Comunală, împlinesc într'un an un număr de lucrări importante, cari ar fi putut, cu cinste, să umple un program normal de 4--5 ani. Dacă n'am aminti decât urbanizarea periferiilor, prin deschiderea și pavări de noi strade; cu lumină și apă; esteticizarea intrării principale în oraș; repararea de străzi, eținirea alimentelor principale, controlul riguros al articolelor de primă necesitate și în special construcția nouă a instalațiunii de apă „Zăvoiu“, grație căreia, acum, cu înfundarea sursei „Vlădești“, orașul nu piere de sete și încă ar fi destul. Mai ales că această ingenioasă și vitală lucrare n'a costat nici cât a costat pompa automobilă de incediu -- circa 700.000 lei.

Afară de aceasta, grație stăruinței neobosite a Primarului nostru -- eră pe punctul de a fi realizată și complexul și modernizarea iluminatului electric, în tovărășie cu o mare societate suedeză -- mijloc de a se da de lucru și șomerilor locali. Cu toate că demersu-

...rile începuseră abia în Noembrie 1930 -- datorită însă energiei Primarului care a bătut neîncetat drumul Bucureștilor și al Consiliilor tehnice -- formalitățile rămânecene trecuseră înaintea tuturor celorlalte orașe, cari stăruiau din Aprilie 1930 și mai eră de obținut un jurnal al Consiliului de Miniștri. Grabă explicabilă față de pierderile enorme cu Uzina actuală veche și față de pericolul de a rămâne pe întuneric la iarnă.

Apoi, față de cetățeni cea mai de-săvârșită imparțialitate și egală bună-voință; desfidem să se găsească cineva care a fost năpăstuit sau persecutat, sau n'a fost ascultat din vreun considerent politic. Ba de multe ori s'a exagerat cu amabilitatea tocmai față de opozanți. Orașul iarăș în toate ocaziunile a fost reprezentat cât mai demn și mai efectiv de conducerea comunală.

Natural, toate acestea făcea ca atențiunea și simpatia orașenilor -- fără deosebire -- să se îndrepte temeinic spre gospodarii aleși ai partidului Național-Tărănesc, ceace nu convenia celor cu legenda monopolului capacității edilitare și așteptau prilejul să se răsbune. Momentul a coincis cu instalarea comisiei interimare liberale -- produs al dictaturii -- la Primărie.

Înainte de a lua măcar contact cu treburile gospodărești, trepădușii din anuraj au și început să insinueze și să bârfească, prin cafenele, pe piețe și pe uliță: „Știi, s'a descoperit că Primarul a furat două milioane... dela lucrarea cu apa din zăvoiu!? -- când se poate controla de toată lumea că întreaga operă, inclusiv drumuri, săpături, materiale, mașini, analize, consulturi tehnice, etc. etc., nu se ridică la 700.000 lei, cari nu s'au achitat în întregime nici până acum. Este adevărat, că lucrarea n'a costat opt milioane (8.000.000) ca în anumite planuri.

Alții: -- Ai auzit, Primarul a luat opt sute de mii de lei (800.000), cheltuieli de deplasare? -- și cel care ascultă n'are de unde să știe că tot fondul deplasărilor, în buget n'a fost decât 50-60.000 lei, cari s'au epuizat cu repetatele drumuri la București, ba la Craiova, ale primarului, ajutor, inginer, delagați în interes de serviciu, etc., și minciuna prinde... Ba, că tot primarul a luat 20.000 lei pentru un drum la București, fără să spună că Primarul atunci a fost însoțit de șeful Hidraulic și de monteurul mașinilor și de un specialist și au trebuit să stea toți la București o săptămână, pentru cercetare și alegerea și comanda mașinilor și materialelor hidraulice, pentru „Hydros-ul“ din zăvoiu, și că tot din această sumă s'a plătit și consultul tehnic al planului D-lui Sandi Popescu, în lipsa unor aprobări oficiale... Și minciuna prinde -- iar calomniatorul este ferit și de sancțiune fiindcă nu strigă în gura mare ci o insinuează la uechi.

Calomniatorii nu vor să spună că Al. I. Dem-Coltești, n'a devenit avocat cu procese după ce s'a ales primar -- ei și-a pierdut clientela-i numeroasă, consacrandu-și timpul treburilor orașului -- din care cauză -- datorită lui la Bănci, au crescut în anul primariatului său cu peste 100.000 lei; și nu vor să mai spună că din leafa sa redusă la 11.000 lei lunar, n'a ridicat niciodată nici 5-6.000 lei -- restul fiind împărțit ca ajutoare, ori reținut pentru nevoile altora, etc. Și altele, și iarăș ne-adevăruri.

Înfelegem durerea, necazul și furia celor lăsați în umbră și disperați că ei nu se vor putea, niciodată, ridica la nivelul lăsat de consiliul comunal evacuat cu Parchetul.

Calomniile lor, însă, nu ne atinge și nu ne impresionează decât în măsura trebuitoare trimiterii lor în judecată pen-

tru calomnie, atunci când îi vom identifica și dovedi cu probe.

Și atâta, poate, e prea mult pentru furia neputinciosului și-a celor obișnuiți să-și serbeze succesele cu țiganii și cu toba.

„Cu ziua“

Tot s'a găsit și pentru bieții Liberali -- vitregii de vremuri și de propriile greșeli -- o ocupație: electori cu ziua; Și s'a întâmplat să vie improvizația din urmă cu acest guvern cu firma „la N. Iorga“ și cu catastifele la C. Argetoianu, care, în lipsă de partid organizat și de cadre de luptă să aibă nevoie de oameni de alergătură. Șomeurii politici -- Liberalii gata au fost: pentru câte un loc, mai dânsnic, pe listă în fiecare județ -- s'au obligat să împingă din urmă codirila guvernamentală, cum împingi toamna căroaia cu dovleci.

Priviți-i în județul nostru Vâlcea -- că oricât nu le-ai vrea binele și tot îți faci milă: goșgoameamite organizație, cu cadre de frumoase amintiri; cu credincioși ai trecutului de mărire liberală -- în sfârșit -- chiaburi, boeri -- oameni cari n'au alt crez decât cel liberal și n'au alt sfânt decât pe cel dela Măldărești, strigă și se roagă: votați lista Guvernului -- adică votați pe D-nii Sturza, Măinescu, Leca și ceilalți feciori -- români neași -- rupți din trupul județului și pe cari -- o să-i căutați și cu lumânarea și tot degeaba. Ce batjocură! O grămadă de oameni să umpli cu ei trei liste bune, dându-se peste cap să scoată în alegeri -- trei -- patru candidați la Caragiale -- coborâți cu geamantanul dela București: „hodoronca -- sdronca; hodoronca -- sdronca!... cari -- aleși ori ba -- or să se ducă cum au venit -- în timp ce oameni ca al de Nicu Angelescu, Balotescu, T. Rădulescu, Tică Ștefănescu, Eugen Băcescu ș. a., ș. a., sunt condamnați..... la abnegație.... Nu e vorbă că dacă ar putea să treacă și această încercare, vor fi așezați în rândul mucenicilor.

Până atunci strigați Vâlceni, incapabili să dați un prefect și câțiva candidați; strigați:

„Trăiască D-nul Măinescu et. Comp.“

Vâlceni treziți-vă!

Nu lăsați să vi se calce în picioare mândria voastră de adevărați români.

Ani dearândul în lupta dintre țărănime și ciocoi a-ți fost nesocotiți și v'au forțat jandarmii să alegeți ca reprezentanți ai Dv. în parlament oameni cari nu trecuseră pela țară decât când se duceau să se plimbe, oamenii cari nu cunoșteau nevoile și durerile Dv. Deaceea nu s'a făcut nimic pentru țărănimea română. Fiindcă acești oameni cari aveau interese opuse intereselor Dv. nu erau nebuni să-și tae singuri craca de sub picioare.

În 1928 când a-ți votat prima dată liberi, v'ați ales oamenii care vă știau necazurile și cari au știut să vă ajute.

Vi s'a dat porumb în 1928, prestația o plătiți după venit, dobinzile s'au scăzut și alte multe îmbunătățiri s'au făcut.

Azi, stăpânirea vrea să-și bată joc de Dv. Pe listele de

candidați ale guvernului sunt oameni pe cari nu-i cunoașteți, de care n'ați auzit niciodată, oameni cari nu știu ce e necazul și suferința. Dela aceștia nu puteți aștepta nimic.

Vâlceni treziți-vă și trimiteți la plimbare pe veneticii de pe lista guvernului. Arătați-le că în mândrul nostru județ oltenesc nu se pot oploși scăpătați politici cari nu au avut îndrăzneala să candideze în județul lor.

Alegeți-vă oameni pe care-i cunoașteți și cari vă cunosc.

Vâlceni luați seama.

Știri

În unele județe din Ardeal Guvernul D-lui Argetoiană n'a putut pune liste din lipsă de propunători și a fost nevoie să se aducă funcționari locali.

În toată țara se redeșteaptă un puternic curent pentru partidul Național-Tărănesc. Este și firesc deoarece -- tot el este cel mai aproape de inima țaranului.

În Transilvania, Primarii și Consiliile comunale disolvate fără îndeplinirea formalităților, au refuzat să-și părăsească posturile -- bineînțeles fără a se face vreo neorânduială.

Pe listele zise ale Guvernului găsiți tot ce vreți afară de Iorghiești. A avut el grije D-l Argetoianu.

Fiți cu băgare de seamă la provocările agenților liberali -- cari vă caută nod în papură ca să dea motiv de gâlceavă și judecată. Puneți-i la locul lor cum se cuvine.

Pe lista guvernului dela Vâlcea nu este nici un vâlcean afară de cel din coadă, pus acolo de formă. -- Se zice că D-l Budurăscu încearcă să dovedească; totuși, că ar avea ceva legături cu județul nostru -- pe baza unui extract de naștere.

D-nul Nicu Angelescu, avocat și profesor, singura forță electorală a Liberalilor din Vâlcea, refuză să tragă la droaga guvernamentală și pe drept cuvânt, s'a supărat. Se spune că i-ar fi și fâgăduit D-lui I. Niculescu, o arvună din răfuiala ce va să vie. D-l I. Niculescu speriat a avizat la puterile D-lor Tomiță Rădulescu, Balotescu și Aurică Hanciu -- spre a înlocui pierderea.

D-l I. G. Duca --- candidează la Bacău.

Tot mai mult își manifestă apropierea de Vâlceni.

Toți membrii partidului Național-Tărănesc din Vâlcea vor vota și susține numai listele cu semnul O (Cercul) Ori ce alte stăruințe și orice alte liste -- sunt în afara partidului

lui -- de oarece semnul și autorizația au fost date de D-l Iuliu Maniu, D-lui Dinu Simian Președintele organizației Vâlcene numai pentru listele oficiale cu Cercul (O).

Rugăm pe toți prietenii și cunoscuții Vâlceni să ne spună și nouă cine este candidatul guvernului la consiliile comunale, pentru Senat -- anume un domn V. Mihăilescu și de unde este. Vom da un premiu fericitului ghicitor.

Se aude că tot în acest scop va fi adusă la R.-Vâlcea și vestică prezicătoare Mafalda ca să ne spună cine sunt D-nii: Sturza, Măinescu, Leca și ceilalți. Nu de altceva dar ca să nu moară lumea de curiozitate.

Pe ziua de 24 Maiu, Zapcii regimului Cinismului național au scos din Primării pe Primarii și Consiliile alese în tot județul, înlocuindu-le cu comisuni electorale, compuse din liberali. Toți cei înlăturați ilegal au făcut apel.

Consilierii comunali și sătești alungați de Prefect și zapcii săi -- peste lege -- să declare numai decât apel, dacă n'au făcut-o încă.

Unul dintre pușinii liberali frunțași din R.-Vâlcea, care știe să fie, înainte de toate, om cunoscut prin maniera sa aleasă, spunea deună-zi într'un cerc de cunoscuți:

---„Dar ce, sunt nebun să mă dau peste cap, ca să aleg pe D-nii Sturza, Măinescu, Leca et. Comp., ca apoi, când s'ar urca în tren, aleși de noi, să ne injure și să zică: dar mari proști au fost!“ Și la fel gândesc și se comportă, aproape toți liberalii de marcă din oraș.

Alegători Vâlceni!

Cine sunt și cum arată la față, D-nii: C. Sturza?! Poate știu Orleștenii!

Măinescu!? Să ne spună Înăteștii -- S. Lecca?!.....

Facem prinsoare că n'aveți nici pe cine să întrebați....

Sărmanul Agamiță Dandanache -- reinviat în serie! Unde ești tu Caragiale?!

Consiliul Național-Tărănist, evacuat cu Parchetul s'a adresat comitetului de revizuire și contenciosului ad-tiv.

Apelul va avea ca urmare fatală re-integrarea consiliului în drepturile sale. Ministrul de Interne, abuziv și cinic, știe acest lucru dar a vrut să fie liber în perioada electorală.

Ca o consecință legală, toate actele îndeplinite de actuala comisie interimară sunt isbite de nulitate și vor fi declarate, mai târziu, ca atare. Cetățenii să fie cu luare aminte.

Alegătorii! Votați la Senați pe vechiul și cunoscutul luptător Andreiu Livezeanu, Vâlcean de baștină -- cu un frumos trecut de luptă pentru drepturile țărâniilor!

Pe lista partidului Național-Tărănesc cu semnul O candidează și D-l C. Tetoianu, prefectul aprovizionării cu porumb a înfometajilor din iarna cea grea din 1928. Votați lista No. 2.

Decalogul alegătorului

sau cele zece porunci din ziua votării:

Când mergi la vot și diferiți agenți încearcă să te amăgească, cetățene adu-ți aminte că:

Răul nu se poate îndrepta dintr'odată — dar că:

1) Singur Partidul Național-Țărănesc este partidul și Steagul Țărănimii și nu trebuie întrerupt din programul de ridicare al Țăranilor.

2) Partidul Național-Țărănesc nu te-a lăsat să mori de foame, ori să fi jupuit de cămătarii liberali și în iarna lui 1928 ți-a dat pomb efin și pe credit.

3) Tot El te-a scos din robia prestației și te-a scăzut cu darea prin legea drumurilor, ușurând pe cei nevoiași.

4) Partidul Național-Țărănesc a fost singurul care a tăiat ghiarele băncilor cămătărești ale Liberalilor, scăzându-ți dobânda dela 30 la 14 la sută.

5) Din grija pentru Țărănimea ingenunchiată de datorii și dobinzi -- tot Partidul Național-Țărănesc -- bazat pe creditul din afară, a putut să contracteze împrumutul de 7 miliarde -- pentru înfișarea Băncii și a Creditului Agricol -- votat încă de anul trecut -- dar a fost întrerupt tocmai la îndeplinirea acestui program.

6) Guvernarea Național-Țărănistă te-a ajutat cu islazuri, cu lemne și cu bani și a votat legea revizuirii reformei agrare pentru repararea nedreptăților săvârșite de guvernele liberale și a desființat taxa de succesiune la averile țărănești.

7) Sub guvernarea Național-Țărănistă nu te-au mai bătut și împilat jandarmi și te-ai simțit pentru întâia oară cetățean liber.

8) Pe câtă vreme Guvernarea Național-Țărănistă a redus lefurile funcționarilor -- tot spre ușurarea Țării -- în Guvernul de azi -- greșit numit al D-lui Iorga -- stăpân este D-l C. Argetoianu, care a sărăcit Țara cu Bonurile de tezaur ale lui Schuler -- de nu ne mai putem veni în fire, iar acum vrea să desființeze legea cametii, fiindcă s'a unit cu liberalii.

9) Liberalii sunt aceia cari au isgonit pe scumpul nostru Rege. L-au bârfit și calomniat, iar acum vor să ajungă în apropierea Lui.

10) În timp ce Partidul Național-Țărănesc înscăuna cu alaiu și în veselie obștească la 8 Iunie pe M. S. Regele Carol al II-lea. D-l I. G. Duca a declarat sus și tare că... „se lipsește de politică, decât să conlucreze cu Vodă Carol“ -- iar D-l Iorga care scrie Istoria a și uitat.

Alegători luați seama că Țărănimea română cu nevoile ei se găsește la o mare răspântie. LA 1 IUNIE vă veți pregăti singuri soarta:

Dictatură și Silnicie — ori Libertate și bună stare

Votați Cercul

Partidul Național-Țărănesc din Vâlcea

C E R C U L

Foata Partidului Național-Țărănesc din Vâlcea

Apare la 1 și 15 ale fiecărei luni. Abonamentul anual lei șase zeci

Redactor: Al. I. Dem.-Coltești

Administrator: Const. Sorescu

Congresul Nostru

Ca și în alți ani, organizația de Vâlcea a partidului Național Țărănist își ține congresul său anual, de data aceasta la 1 Noembrie. Reprezentanții organizațiilor sătești au din nou prilej să aducă laolaltă cuvântul și vrerea acelor brave și încercate plutoane de luptători devotați și dârji, pentru cauza și idealul lor. Se va alege și de data aceasta un comitet județean, de conducere, cu Președinte, Vice-Președinti, Secretari, Șefi de sectoare și alți gradați pregătitori de suflete și de bătălii. Dar congresul anului 1931 mai are încă o mare și importantă însemnătate: Organizațiunea de Vâlcea va desbata și va comemora, în plenul ei încheerea celei de a doua etape din evoluțiunea mișcării democratice și țărănești. Va privi înapoi cu mândrie peste această a doua fază, pe drept cuvânt numită „epoca eroică” începând dela 1927 și până azi. Venită, după acel crâmpeiu de vreme — în care cu o bravură și o abnegație de apostoli — primii luptători ai țărănismului au pregătit caractere și au luminat minți, punând în mâna miiilor de țărani cea mai minunată armă „ideia” — epoca aceasta a doua trebuia să dovedească că sămânța semănată de sânguitorii premergători — a dat roadele așteptate. Incepea lupta organizată, ofensivă, după ce prin rezistența-i de granit, Țărănismul probase că s'a născut din suflete și din nevoi și ca atare nu poate fi șters și distrus nici cu băta nici cu jandarmul și nici cu amăgeala. Și odată Puterea cucerită așteptările celor mulți, pentru întâia oară, n'au fost înșelate. Mult puținul cât s'a putut înfăptui în doi ani și jumătate a fost pornit numai din dorința de a mulțumi pe cei mulți, năpăstuiții de până aci, fără a vitregii însă pe ceilalți. Păsul țaranilor a găsit totdeauna răsunset în sufletele conducătorilor Naționali-Țărăniști, cari cei dintâiu, ei au sângerat când greutățile și criza na le-a îngăduit să facă atât cât ar fi voit. **In tot cazul, nu într'o guvernare de doi ani s'ar fi putut repara nedreptățile și s'ar fi putut alina suferințe îngrămădite în patruzeci de ani.** Țăranul supt și împovărat prin legi făcute de partidele altor clase, vreme de zeci de ani, nu în doi ani putea fi ridicat. Totuși partidul Național-Țărănesc a adus două mari servicii: Unul, Țării, că i-a dat milioane de cetățeni conștiinți; altul, Țăranului direct că i-a dat libertatea și conștiința drepturilor și datorii sale și l'a învățat să le aprecieze. Peste campaniile de vitejească opoziție, peste luptele electorale strălucite, peste ușurări și avantajii, cele două mari daruri de mai sus, sunt meritele neperitoare ale partidului nostru, cari îi dau dreptul și-l obligă să-și spună cuvânt ascultat și cu autoritate în cârmuirea acestei Țări.

Numai aceste realizări ne-au dat și prilejiul de a sărbători într'adevăr, în congresul dela 1 Noembrie, cea ce alte partide n'au avut bucuria s'o facă: **Țăria și vitalitatea organizațiilor.**

Plecat dela Putere din motivele și în condițiunile cunoscute, partidul Național-Țărănesc intră în bătălia electorală dela 1 Iunie 1931, fără răgazul unei reorganizări și având de luptat cu o dublă și puternică forță: atracția guvernamentală unită cu demagogia și puternicele cadre ale partidului Liberal.

Pe deasupra, de pretutindeni, sute de adversari văzuți și nevăzuți scuipau spre noi veninul calomniei și al minciunei. Forțele întunecate dinaintea lui 1928 se coalizaseră din nou să răpuie pe Naționali-Țărăniști. **Cu toate acestea am invins!** Am reputat o biruință cum nu i-a fost dat niciunui alt partid nici chiar liberalilor, după căderea dela putere: 9000 de voturi la Vâlcea, 31 de deputați și mulți senatori pe țară, pe câtă vreme „marele” partid Liberal abia putea trimite în Parlament, în astfel de condițiuni între 7 și 15 deputați.

Alegerile dela 1 Iunie a. c. au fost **Piatra de încercare** a partidului nostru. Ultimile indoeli din unele suflete au dispărut și azi din toate părțile curg voluntari sub Steagul Național-Țărănist.

N'a fost o mișcare trecătoare. N'a fost amăgeală și nici pornire necugetată. S'a născut partid cu rădăcinile prinse adânc în brasda satelor, și în nevoile muncitorimii care va trăi cât va mai fi o brasdă, un plug și un țăran sau muncitor de orice fel.

Congresul dela 1 Noembrie este o sărbătoare a politicii Vâlcene. El ne găsește înfrățiți, uniți în acelaș ideal și cu acelaș strigăt, în piept și pe buze:

„Să trăiască Partidul Național-Țărănesc”.

„Să trăiască marii lui Căpitani Iuliu Maniu și Ion Mihalache”.

„Să trăiască frunțașii și conducătorii organizației de Vâlcea și brava țărănime Vâlceană”.

Redacția „CERCUL”

Plătește vită!

A mai scris cineva „plătește boue“! Tot una este dar de atunci a mai trecut vreme și „boue“, care, indefinitiv tot mai este ceva, a ajuns vită. Și tot de țaran de negustor și de muncitor era vorba. Lor le cer și eu iertare că-i numesc astfel, dar n'am ce le face. Va să zică: plătește vită! Ai plătit tu și înainte și ai plătit tot mult. Dar atunci cel puțin vedeai că darea ta tot mai umblă în vinele țării în vreun fel: se făcea un pod ori o șosea; se înarma oștirea; tu preot, învățător și lefegiu mărunț primeai o leafă, câteodată cu ceva întârziere, dar o primeai; tu, schilod prost care ai făcut România Mare și tu, văduvă care ai zidit din osul tău la temelie Ei, primeai o pensie, nedrept de mică, deoarece gradul invalidității se însemna după culoarea sângelui vărsat și al tău era roșu, nu albăstriu, dar o primeai, ca pe o mângâiere că Patria este vecinic recunoscătoare. Tu țaran, puteai încă să vinzi un rachiu sau o vită, căreia azi, fără supărare i-ai luat locul, acum culegi via și plângi, creștii vite și bați zadarnic târgurile cu ele. Iar tu negustor și meseriaș flueri a sărăcie în ușa prăvăliei cu chiria neplătită și cu rafturile sechestrate. Acum apele au înghețat și banul nu mai îndrăznește să negustorească pe drum, decând în capul țării se găsesc neisprăviții, cu cari ne-a bătut D-zeu pentru păcatele noastre și a căror vitregă oblațuire, istoria o va adăuga la cele zece plăgi ale Egiptului.

Suferim, deci și o să murim tocmai când stăpânii noștri vor crede că ne-au obicinuit cu răbdarea. Și suferim pentru că la 1 Iunie al acestui nefericit al 1931-lea an dela Mântuire, ne-am umflat în pene de mândrie că ne cer voturile doi boeri: unul din Moldova N. Iorga și unul din Oltenia (zice el): C. Argetoianu. Când am văzut gonacii boerești pe băta-tură am dat pe spate... de atâta onoare ce ni se făcea. Mai ales că adunătura asta de boeri își tocmise și un taraf strașnic și meșter în sucitul capetelor, pe Liberali. Și am votat. Adică ați votat voi și suferim toți, că voi sunteți grosul și la bine și la prostie.

Păi bine mă, tu, care ai mers în turma dusă cu goar-

na și cu „patratul“ în prăjină, tu n'ai auzit că D-lui Argetoianu nu-i plac țărani și nu-i poate suferi.. pentru că zice el: „le put picioarele“? Și dacă ai auzit, cum ți-ai închipuit că are să se mai gândească la tine, altfel decât să-ți ia și pielea care o mai ai, ca să crească alta nouă și parfumată? Iar dacă n'ai auzit de vorba asta boerească, nu ți-a spus tată-tău când a murit că neam de neamul tău a fost împilat și jupuit de ciocoi și să-ți cauți și tu călăuza din cei de o seamă cu tine, să ajungi și tu om liber și stăpân pe munca ta? De ce l'ai votat bă, atunci? Să-ți spun eu de ce l'ai votat pe boer Argetoianu, ca barem s'o ții minte și s'o spui și tu pe patul de moarte copiilor dacă ție nu-ți folosește:

L'ai votat ca să poată boer Argetoianu să întărească din nou clasa ciocoiască și a bancherilor trântori, care începuse să se dărâme de când, tot tu, le dasei lovitura cu votul ăla, de a cărui însemnătate încă nu vrei să-ți dai seama, în Decembrie 1928 și ca să-ți indese, iarăș la fund căciula aia pe care abia începuseși s'o salți în sus.

Poate nu pricepi și vrei lucruri lămurite. Ascultă-le:

Societatea de petrol „Steaua Română“ mergea greu, vreme de criză, acțiunile scădeau.

Un negustor oarecare, dă faliment, se împușcă, ori moare de foame. Nimeni nu se interesează de el. Dar „Steaua Română“, este societate mare, în consiliul ei de Ad-ție figurează fețe boerești, cari n'au alt mijloc de trai înbelșugat decât tantimele. Și în fruntea consiliului de Ad-ție este socrul boerului vistiernic. Ca atare „Steaua Română“ trebuie refăcută și lucrul este ușor când guvernezi peste milioane de robi și pâinea și cușitul sunt la tine. „Statul“ adică tu și cu mine, vitele, dă un miliard (1.000.000.000) de lei. (Ști cât e un miliard? 1.000 de milioane, adică să mai trăiești tu 100 de ani și nu-l numeri) dă un miliard din buget (și ști cine alimentează bugetul: tot tu) și reface „Steaua Română“, iar ție abia ți dă gaz să te freci de gălci.

Dă faliment Banca Generală, care a început cu 60 de milioane capital și pentru că a avut în consiliu de Ad-ție boeri de frunte ca D-nii I. G. Duca, Budurăscu

și a. i-a mai dat Banca Națională 600 de milioane și particularii alte sute de milioane. „Obrazul subțire cu cheltueală se ține“ și banii s'au dus, că vezi D-ta, abia trăiești restrâns și ai o meserie, dar când n'ai niciuna și faci pe boerul?!
Și din nou Boer Costică (Argetoianu) ia din buget ori dela Banca Națională (tot una este) alte sute de milioane și „asanează“ Banca Generală.

Și alte 500 de milioane și „asanează“ Banca Marmorosch Blanc.

Și alte sute (de milioane) pentru „Creditul Minier“ și multe altele.

Ia plaivasul și adună și dormi dacă mai poți. Pentru tine n'a putut găsi un miliard să te „asaneze“, ori să-ți mai i-a și ție din spinare, ba, ți-a mânăuit și nenorocitele ălea de 600 de milioane care erau destinate (de noi) pentru B-ca Agriculturii, din care nu s'au ales decât funcționarii ei, cu lefuri de 2 milioane și jumătate pe an că de funcționat, maica lui Christos.

Și te mai miri Părinte și Dascăle că n'ai primit leafa de șapte luni! tare mi-este teamă că n'ai s'o mai vezi, că perceptorul oricâți bani ar avea n'are voie să facă plăți.

Banii incasați trebuie să meargă chită la București, unde sunt necesari... la „a-

sanări“. „Boerul“ asvârle cu mână largă, boerească, miliarde și pe de altă parte se screme cum să dea afară cât mai mulți slujbași mărunți ca să facă... economii! Acesta este „ritmul nou“ pe care l'ai înscăunat tu cu votul, la 1 Iunie și pe care tu nu-l pricepi că n'ai mîntea lui Nicolae Iorga.

Este un fel de „dirindea“ pe care trebuie s'o joci acum vrând, nevrând, ca ursul.

Plătește vită! ca după 1 Ianuarie o să plătești și mai vartos că ți pune, tot în cărca ta pe preoți, pe învățători și alți slujbași. Dacă ți place, dacă nu retrage-te în pădure, ca pe vremea Turcilor.

— Plătește și stai la drumul mare cu pușca că poate trece vreun franc să tragi în el. Altmintreli după ce ți-o lua și copiii din troacă, o să te jupoaie de viu.

— Plătește vită! că mai este încă multă ciocoime scăpată de asanat. Eu mi-am făcut datoria și te-am sfătuit la vreme, dar nu m'ai ascultat. Cel puțin să vii să mă vezi la pușcărie, când mă vor închide pentru că.... te-am făcut „vită“ în acest articol.

Că orice s'ar spune, D-lui Argetoianu tot îi pare rău de tine: să nu mori prea repede și cu pielea întreagă.

Al. I. Dem. Coltești

Monopolul rachiiului

S'a convins, aproape și d-l Ministru de finanțe că nu mai are ce stoarce din istovitul trup al țării. S'a gândit să facă diferite monopoluri, pe care, concesionându-le la streini să capete în schimb o sumă importantă de bani, cu care să astupe golurile făcute în buget, cu diversele „asanări“ și cu diverșii „Onorificii“ (cu zeci de mii de lei pe lună) de care gem astăzi ministerele și instituțiile Statului. Foarte bine. Sunt soluțiuni cari s'au mai folosit și se folosesc, cu condițiunea. însă, ca monopolizarea să nu isbească în interesele mulțimilor. S'a monopolizat tutunul, sarea, petrolul; se poate monopoliza spiritul din cereale, pentru că isvoarele de producție ale acestora sunt sau ale Statului sau ale unui număr restrâns de particulari. Dar monopolul rachiiului din prune și din struguri? Apoi, aceste produse sunt principalul mijloc de trai a milioane de producători. Toată partea deluroasă a țării însemnează să fie lăsată în sapă de lemn, întrucât, alături de creșterea vitelor, azi în decădere din pricina lipsei de debușuri — țuicărul este singura îndeletnicire din care țaranul — până la cel mai sărac — mai scoate un ban. Și pentru ce? Pentru un pârilit de miliard de lei — abia atât cât a trebuit la o „asanare“!

Dar pentru oricât fabricațiunea și vânzarea rachiiului din prune nu trebuie luată din mână milioanele de mici producători, cari se vor lipsi de a mai sădi pruni, pe viitor. Să nu ni se umple urechile cu pretențiile avantajii ale prunarilor căci sunt minciuni. Se vor pricopsi doar streinii concesionari, intermediarii din țară și cei cari vor trata concesionarea, iar bietul țaran după ce i se vor lua prunele, după tariful făcut de alții va trebui să plătească scump o sticlă cu țuică pe care o va cumpăra, ca pe doctorie, dela „debit.“ Partidul Național-Țărănist, permanent inspirat din nevoile mulțimii și-a spus părerea prin glasuri autorizate și a spus-o răsplat și conducătorul lui, d-l Ion Mihalache: „Monopol pe spirit da, pe rachiiul din prune, nu.“ Se vor înlătura astfel, marile fraude cu spiritul de azi se va încuraja și prunăritul, se va apăra și sănătatea publică lovind în spirit. Iată și părerea d-lui Pompiliu Ioanițescu, fost subsecretar de stat:

Monopolizarea țuicii, dezastru național

Este incontestabil că în aceste vremuri întreaga populațiune a țării se află într-o stare de nemulțumire generală din cauza grelelor condițiuni economice, produse de

criza economică generală. Ori ce cauză nouă de nemulțumire ar produce o situațiune și mai gravă cu consecințe nenorocite. În mentalitatea populațiunii din dealuri și munți unde se produce țuica este înrădăcinată din moși strămoși ideea libertății absolute a cultivării prunilor, — altceva nici nu se poate cultiva, — și a fabricării țuicii. Ori ce se va spune, orice făgăduieli se vor face, nimeni nu va putea convinge această populațiune că este bine și în avantajul ei monopolul țuicii.

Această populațiune este compusă aproape în unanimitate din moșneni (răzeși), dârji și neinfrițați, cari au înțeles în decursul vremurilor să apere cu eroism tot ceia ce au considerat că este dreptul lor.

Petră Carp a voit la 1901 să îmbunătățească numai calitatea fabricatelor cu aparate mai științifice și fără provocare sau indemn din partea cuiva, — aceasta s'a stabilit definitiv de către justiție — s'au născut mișcări revoluționare cu caracter grav. Populațiunea moșnească a țării tradiționalistă și cu dârză împotrivire, nu a voit să se supună și legea a fost repede abrogată, după ce mișcările au fost potolite cu vărsare de sânge și și torturarea a sute și mii de oameni (cazul general Comăneanu Ahil).

Ne întrebăm dacă în starea de astăzi a țării se poate concepe o monopolizare a țuicii și a celorlalte băuturi naturale, când atâția fermenti antisociali pândesc cauzele de nemulțumiri și momente grave pentru a lucra contra ordinii sociale?

Socotim că nu se poate admite din punct de vedere al ordinii publice monopolizarea țuicii, pentru că, în orice ipoteză ne-am pune, nu este acum momentul pentru astfel de experiențe pline de primejdii. Astfel s'ar putea ca măsura să ia adevărat caracter de nenorocire națională și aceasta trebuie împiedicat cu orice preț, în interesul superior al țării.

Și producătorii de băuturi naturale loviți

Nu numai că monopolul nu ar fi un avantaj pentru producătorii de băuturi naturale, ci el constituie o

adevărată nenorocire. Cei cari au alcătuit anteproiectul de lege nu cunosc de fel starea reală a cultivatorilor de pruni, pe care ereau datori să o cunoască atunci când legiferau într'o materie atât de delicată. La noi prunii sunt cultivați și pe dealuri, dar și pe munți, pe locuri rele și foarte rele, de unde greu s'ar putea transporta materia primă, fructele pentru distilare la alambicul cooperativei sau al monopolului. În aceste locuri sunt diferite feluri de pruni, cari nu dau toți același fel de țuică, unii dând un fruct care face o țuică mai bună, alții un fruct care dă o țuică mai inferioară. La fabricarea țuicii se mai întrebuințează și alte feluri de fructe, ca merele, perele, etc. etc. Când sunt mai multe feluri de țuică, mai multe calități, cum să existe posibilitatea unui preț uniform? De asemenea o țuică este mai tare, alta mai slabă una fiind mai bine distilată, alta mai slab distilată. Sunt cultivatori cari au țuică veche, ce dobândește o valoare mai mare. Cum va fi deci posibil un singur preț?

Dacă țărani cultivatori de pruni sunt speculați de către cei cari cumpără borhotul, nu însemnează că trebuie monopolizată țuica, de oare ce sub regimul monopolului va fi mult mai rău pentru ei decât acum.

Prețul țuicii, spune d. Brătescu va fi plătit imediat, cumpărarea întregii cantități de țuică făcându-se înainte ori căru produs, și astfel se va aduce o îmbunătățire a stării materiale a producătorilor.

Putem caracteriza drept o adevărată batjocură modul cum se va fixa prețul țuicii și cum sa va face plata, dacă din nenorocire monopolul pe țuică s'ar admite.

Dar domnul Argetoianu este mai aproape de marii spirtari decât de măruntii prunari, cari mai au desavantajul... de a fi și țărani.

Să nădăjduim că evenimentele îl vor lipsi pe d-l Ministru de finanțe de timpul necesar votării acestui monopol. Altmintreli, se prevăd mari nemulțumiri și multă pagubă.

Așa se întâmplă când nu iei bine seama la cine îți cere votul!

Prună

Problema datoriiilor

Este incontestabil că problema datoriiilor este de o gravitate actuală și adânc simțită. Această povară, mărită și mai mult de criza generală în care ne sbatem și mai ales de neîncrederea creditului circulatoriu, a ajuns repede o chestiune de ordin social, adică ea reclamă o soluțiune grabnică și radicală sub pedeapsă de destrămare și putrezire a organismului țării. Datoriile și retragerea banului din circulație ne-a adus într'un punct mort, într'un fel de încremenire totală și, fără îndoială, dacă nu intervine o măsură, care să ne dea sânge nou mergem la prăbușire. Societatea românească prezintă azi cel mai îngrozitor simptom: nemiscarea. Cine a avut un ban sau l-a apucat de unde l-a avut plasat, nu-i mai dă drumul cu nici un chip, chiar dacă l-ar constrânge cele mai mari trebuințe. Din pricina aceasta cel ce posedă bunuri de vânzare, nu găsește cumpărători, ori cât de ieftin ar vrea

să vândă și din această cauză nimeni nu mai are motive să producă. Produsele noastre nu s'au ieftinit: s'au depreciat din lipsă de căutare (cerere). De aici vin două consecințe grave:

1. Nu se vor mai încasa taxe și impozite, pentru că nu se mai fac transacțiuni:

2. Suntem amenințați de foamete și de alte lipsuri pentru că producătorii n'au la ce mai produce. Atâta vreme cât marfa lor, ori rămâne nevândută ori se vinde mult sub cost.

De această situațiune cel dintâi se va resimți însăși Statul, căruia i-au secăt, aproape izvoarele de venit. Nu vedem ce echilibristică va mai face după 1 Ianuarie, când vor dispărea din circulație și gologanii după cum au pierit hârtiile! Mai târziu, după ce vor isprăvi de mâncat ce au, se vor resimți și sătenii și gospodarii.

Vedem deci că problema dato-

riilor trece pe al doilea plan față de lipsa de bani și de credit.

Cu toate acestea, nici pentru una nici pentru alta guvernul nu face nimic. Se vorbește de o conversiune dar pe care d-nul C. Argetoianu, vraciul financiar al cărmuirii de azi, înțelege s'o facă „sistem Argetoianu“ adică: s'o amâie cât o putea și apoi s'o facă așa de încălțită și de complicată, încât să nu se aleagă nimic de ea. Într'adevăr, d-nul Argetoianu, — care este așa de prompt și iscusit — în „asanarea“ băncilor mari și a societăților petrolifere, cu miliarde pe spinarea țării, se screme anevoie de tot să găsească o formulă de ușurare a situațiunii celor cinci milioane de țărani și mici negustori. Anunță o conversiune după calapodul... moratorului comercial, cu categorii și clasificări contabilești. Să se convoace, adică, toți creditorii fiecărui datornic și să voteze ei conversiunea respectivului, cu catagrafii și roluri. Vrea taină, deci. Și până atunci, pe debitor, dacă nu l-a luat, încă, dracul, dar i-au luat portăreii tot ce-a avut, negustorul a dat faliment, meseriașul a ajuns șomer ș. a. m. d. Iar capitalistul dacă o mai fi vreunul, își scuipe în sân, strânge capitalul în zece noduri, nu se mai gândeste la venit, ci numai la ziua de mâine, să aibă un ban, că de, sub guvernarea Iorga-Argetoianu te aștepti la orice. Și fuge capitalul tocmai din cauza svonurilor că se amputează datoriile. Pentru că d-nul Argetoianu, această presumată capacitate, nu cunoaște axioma de economie politică:

„Intervenționismul direct în circulațiunea monedei și a creditorului totdeauna strictă“. Într'adevăr, legenda Argetoianistă a dat măsura capacității sale: am rămas și cu datoriile în spinare și fără bani pe piață. Se răsbună acum prin lipsă de încredere, lipsa asentimentului țării la cocoșarea acestui Guvern în cărca ei.

Până sus de tot se strecurase credința că d-l C. Argetoianu este omul capacității financiare și mai ales al curajului și al promptitudinii.

D-sa nu e omul care să ezite sau să se teamă de ce va zice lumea, ajutat fiind și de împrejurarea că n'avea partid. În ce privește calitățile dintâi s'au dovedit inexistente, totul reducându-se la preocupări de interes bancar și de gașcă; iar cu partidul, este adevărat că n'are partid, dar are prea mulți partizani cari se cereau satisfăcuți. Cu „atou-ul“ acesta n'a păcălit decât pe d-l Iorga, care, mândru și rece și-a alungat toți devotații, în vreme ce d-l Argetoianu a dat posturile, altădată, de onoare și răspundere, pe mâna joceilor din grajdurile de curse și ale chibiților din cluburi.

— Dacă într'adevăr te pricepi și ai curaj, fă ceva repede și radical, D-le Argetoianu, altmintreli, trebuie să te gonească cel dintâiu, Acela pe care nu te-ai jenat să-L păcălești, cu formulele și laudele D-le goale!

Și totuși conversiunea nu mai remediază nimic, în situațiunea actuală. Altădată da, acum este ca și o alifie iefină la tratarea cancerului. Conversiunea va aduce negreșit o ușurare, cu condițiunea să se efectueze grabnic. Prin ce mijloc, însă, se va readuce banul, azi ferecat de teamă, în circulațiune? Și cum va mai exista posibilitate de credit nou, acolo unde a inter-

venit bisturiul conversiunii? Pe de altă parte se vorbește numai de conversiunea datoriiilor agricole; dar cu starea nenorocită a comercianților, industriașilor, etc. ce se face? Ei nu s'au imprumutat tot în vremea când moneda abunda? Și ei n'au plătit tot dobinzi uzurare, astfel că în 4-5 ani au restituit de două ori suma împrumutată? Ajuți producția, dar de circulația bunurilor, care este Comerțul, nu te interesezi? Azi în țară nu mai circulă efectiv decât 4—5 miliarde lei efectiv și d-l Argetoianu prevede numai încasări bugetare de 25—30 de miliarde. Mare scamtorie ne va fi dat să vedem! Dar mult mai mare este bunul simț și acesta îi lipsește visternicului.

Cantitatea de monedă necesară unei țări nu poate fi coborâtă sub un anumit grad minim, fără ca să nu vie inanitiția sau asfixierea.

Ei bine, cu 5 miliarde nu se poate întreține nevoile unei țări, un buget de 30 miliarde și mai ales, nu se pot plăti datoriile de 100 de miliarde.

Ca să se poată lumea aranja trebuie să readucă din nou situațiunea în care s'au contractat obligațiunile azi scadente. Avem nevoie de o circulațiune de minimum 50 miliarde lei (îndoitul celei din România-Mică). Să se revie deci asupra stabilizării, să se devalorizeze deci leul, pe baza acestui raport între aurul-bază și cantitatea de monedă necesară și să se facă deci plusul de emisiune respectiv. Eu o cer necontentit încă din luna Martie și desfid pe grozavii noștri economiști, că după ce vor încerca toate rețetele lor, nu vor ajunge tot acolo.

Să vezi atunci, cum se achită și angajamentele, cum ies și banii azi ascunși și cum grație învățămintelor din trecut se formează, apoi un capitalism nou și sănătos.

Și dacă d-l Argetoianu nu vrea sau nu-l lasă interesele clasei sale s'o facă, să plece. Nu e timpul acum de amuzat ori de capriții pe spinarea acestei nenorocite țări.

Petruca, atunci, când n'o mai avea ce pierde

Ac.

Șefia Partidului Național-Țărănist

Este o chestiune, care preocupă și frământă mai mult pe adversarii partidului Național-Țărănist, decât pe membrii respectivi. D-nul Iuliu Maniu s'a retras dela conducerea partidului, în condițiunile cunoscute, Ceace nu se cunoaște, dar se bănuiește, sunt motivele acestei retrageri. Unul este cert: D-lui Iuliu Maniu nu-i place, mai mult, îl îngrijorează sistemele de guvernare ce încearcă să se reintroducă în Țara Românească. Apucături și năravuri vechi încep să renască, îndepărtându-ne și mai mult de guvernări cinstite și democratice. Domnul Maniu a făcut cunoscute aceste observațiuni ale sale, și după aceea s'a tras deoparte. A socotit că mai de folos este și va fi țării, să se separe singur de mocirla ce se încerca a pregăti, decât să se lase târât în ea, dacă acțiunea aceasta a sa nu ar fi atras destul atențiunea.

Gânditor profund, calculator rece și fără greș necontând decât cu realitățile vii și cu forțele ce se pot

impune la un moment dat, strateg desăvârșit și cunoscător perfect al hărții politice românești, având totul limpede în fața sa ca pe o tablă de șah la discreție, d-l Iuliu Maniu nu poate să greșească. Când își pune spre rezolvare o problemă, cât de complicată, D-Sa, nu se așază, până când n'a văzut că toate datele problemei îi sunt perfect cunoscute și soluțiunea se întrevăde sigur. În calea unei acțiuni hotărâtă de Iuliu Maniu nu se pot ivi necunoscute și nici obstacole de netrecut. Unele sunt prevăzute iar celelalte dinainte înlăturate, chit că ceilalți nu văd lucrul acesta.

Un plan conceput și dat executării de Iuliu Maniu nu poate să eșueze, să nu ducă la isbândă, chit că această realizare cere timp. D-sa nu s'a speriat niciodată de timp, căci deși a contat și i cu el, l-a dominat și l-a utilizat. Președintele de ieri, (și de mâine) al Partidului Național-Tărănist, este o construcție omenească, deosebită de restul lumii. Nervii nu-i are decât pentru a-l susține în eforturi și în luptă; inima îi folosește numai ca să creadă puternic într'un ideal, iar mintea n'o folosește decât să descopere defecte și mijloacele de remediere; să vadă unde alții nu văd nimic și să gândească de o manieră limpede și rodnică. Pe d-l Iuliu Maniu nu-l sperie nici timpul, nici oamenii. S'a luptat și cu unul și cu ceilalți și a învins. De aceea, cu toată importanța și gravitatea gestului său, partidul întreg a rămas liniștit și cu încredere neclintită că „Iuliu Maniu știe ce face și nu face nimic fără rost“. De acolo de unde stă retras, influența lui în viața politică se simte tot mai mult și privirile se îndreaptă tot mai stăruitor spre Bădăcin. De acolo Șeful pare și mai mare și mai puternic, și tot mai puternică i se înalță personalitatea. Din cuibul său Iuliu Maniu veghează. Deacea, orice aranjament ar hotărî la conducerea partidului, înțelepciunea șefilor lui i firești, Iuliu Maniu și Ion Mihalache, partidul i se supune cu încrederea și devotamentul de totdeauna. Victoria, mai mult ca oricând va fi a noastră și asta neliniștește pe adversari. Actul d-ului Maniu mai are însă o semnificație: prin el atrage atențiunea partidului că din cetatea oligarhiei, democrația n'a cucerit decât o redută. Plevna nu este încă luată. Și trebuie să ne pregătim pentru asaltul decisiv.

Ac.

Știri

Se știu unele „tururi“ de forță și de abilitate politică încercate de d-l fost și actual Senator I. Nicolescu, în scopul obținerii unei note salvatoare, la partida D-Sale, din catastiful D-lui Duca, partidă dela o vreme în deficit. Dar n'a brodit-o. Una, mai ales, din aceste „performanțe“ și în care își pusesse toată nădejdea, convingând și pe alții... să nădăjduiască, i-a ieșit pe dos de tot și coada toporului s'a întors împotriva-i ca burmerangul. „Mise, en scene“ a fusese bine calculată, dar s'a înșelat asupra figuranților, cari n'au vrut să arunce cu pietri. Dimpotrivă, l'au asurzit cu uralele... pentru celălalt.

Se spune că d-nul I. G. Duca, primindu-i raportul și justificarea eșecului l-a admonestat cu vorbele: „Dacă nu erai sigur de rezultat, de ce te-ai mai apucat? Ca să dai adversarilor prilej să-și verifice simpatiile? Trebuia să calculezi sigur. De ce n'ai calculat???“

La care d-nul Nicolescu „chifonnat“ și iarăși fără calcul a răspuns: „Da ce, eu sunt Maniu?“

Cercul de studiu al partidului Național-Tărănist, dela centru, a terminat proiectul de lege privitor la asanarea datorilor țărănești (nu a câtorva bănci). În acest proiect partidul nostru vine cu soluțiuni simple dar aplicabile repede și cu efecte bune, încât să aducă ușurarea așteptată.

Nu de altceva, dar ca să fie gata!

Așa că D-l Daniilescu (ce împrenă cu D-l Munteanu-Râmnic formează tot iorghismul pus în pâine) s'a retras... la oficiul stării civile. Cunună și botează, făcând apologia căsătoriei și a zămisirii din gros. Nici că se putea altcineva mai indicat!

Pe multe șosele din județ s'au rupt podurile și s'au mâncat malurile, dar nimeni nu se gândește să le repare. Poate n'or fi având cu ce. Sub cârmuirea noastră, cea mult hultă de adversari, s'au reparat și s'au construit din nou o sumă de poduri ce așteptau ruinate de zece ani, iar șoselele s'au împietruit și înfrumusețat. Plantațiunile sândtoase și bine prinse, dau un aspect frumos șoselelor principale din județ, rămânând mărturie vie de opera și râvna d-lui Iosif Andreescu și a delegațiunii județene. Și toate acestea fără robia prestației și fără biciul pomoznicului.

D-l Dinu Simian, șeful organizației vâlcene și singurul reprezentant veritabil al Vâlcei în Parlament, va ține un important discurs la deschiderea Camerii cu ocazia discuției la Mesaj. D-sa va ataca direct și în plin problema crizei în general și a datoriiilor în special. Deasemenea va examina deaproape și fenomenul dăunător economiei țării, retragerea banului din circulațiune, după care va înfățișa soluțiunile potrivite, dictate de împrejurări... și mai ales de bunul simț și de sinceritate de cari actualii guvernanți au arătat că sunt lipsiți. E firesc, deci, ca discursul șefului local să fie așteptat cu nerăbdare.

Duminică 25 Octombrie s'a ținut la București Congresul Partidului Poporului, cu o asistență restrânsă.

Cu această ocaziune D-l Mareșal Averescu a făcut declarațiuni cam rășboinice atacând în toate părțile. De acest lucru s'a speriat și D-l Goga, care a refuzat să ia cuvântul. Foarte frumos că D-l Mareșal mai sgâlțâie șandramana guvernamentală, numai că D-sa se face a ultia trecutul apropiat. N'a avut Puterea și încrederea țării, cum n'a avut-o încă nimeni și n'a înșelat D-sa toate așteptările poporului? De ce n'a curățit atunci putrigaiul și stricăciunea ca să nu ne mai înăbușe acum? Unde sunt „răspunderile“ pe care le anunța față de profitorii rășboiului și de politicianii nepricepuți? Cum vrea să-l mai creadă, deci, Poporul?!

Se aude că D-l Avocat G. S. Tănăsescu - Govora, eternul inadapabil, s'a hotărât să se înscrie formal într'una din cetele guvernamentale cu cari până acum simpatiza numai. Cunoscătorii în astrologia politică văd în... această inspirație semnul apropiatei căderi a guvernului.

D-l C. Argetoianu a spus despre cei cari cer devalorizarea leului, că sunt ori nebuni, ori farseuri, ori prosti: Recunoaștem că D-sa nu este nici nebun nici prost....

In multe părți ale județului sunt mari nemulțumiri de felul cum s'a făcut concentrarea comunelor. Comune mari au fost date la altele mici; sate îndepărtate sunt obligate să meargă mulți kilometri până la noua primărie pentru trebuințele de toată ziua, când era altă primărie mult mai aproape. Aceasta din pricină că Isprăvnicia județului nu cunoaște situațiunile la fața locului și noua alcătuire s'a făcut după indicațiunile interesate ale unor mici satrapi liberali, transformați în șefi de sectoare guvernamentale. Unde este guvernarea Național-Tărănistă, când orice măsură se lua potrivit intereselor obștești și cu consultarea localnicilor?

În răsăritul depărtat s'a început harța între Chinezi și Japonezi. Bine ar fi dacă s'ar încrea și Rușii într'acolo să ne lase în pace pe noi aici. Să sperăm că Liga Națiunilor va interveni energic.

În ultimul mement aflăm că D-lui C. Daniilescu, simbolicul Ofițer al Stării Civile i se pregătește totuși o satisfacție, pentru cei 23 de ani și jumătate de fidelitate: Va fi numit subvizor școlar.

D-nul Iosif Andreescu, fost prefect administrativ al județului nostru, a fost delegat raportor în recentul congres al învățătorilor din toată țara. Cu acest prilej, D-sa, a vorbit despre programul ce se impune în școala primară, azi, în raport cu nevoile naționale și sociale actuale. A insistat asupra caracterului practic și aplicat ce trebuie să se dea studiilor primare, în scopul de a scoate elemente pregătite pentru viață și nevoile ei.

Discursul a fost mult aplaudat și principiile expuse adoptate de Congres.

Intr'un număr din „Naționalul Vâlcei“, organul local al guvernului, d-nul C. Daniilescu, calificatul simbol al abnegației și statorniciei, după ce ne învață cum să strângem cozile de cireșe pentru ceai, cum se vindecă „Sfrînția și Sughitul“ și de ce este bine ca să mâncăm usturoiu sau ce mâncare se dă copiilor de 7 luni (din practică!) dă drumul și unei supărări

personale; anume că i-a brufuit d-nul N. Iorga, pe cei 5-6 bieți iorghisți, când a venit la Râmnic, iar pe alți credincioși încă din 1906 s'a prefăcut că nici nu i-a văzut. Iar la facerea listelor au fost lăsați... mai la urmă. (Și noi care auzisem că i-a lăsat pe dinafară de tot!). Și deacea Național-Tărăniștii au luat atâtea voturi, pentru că a luptat „numai“ (!) Ducștiu Mare noroc ai avut d-le Dinu Simian! Praf te făcea d-nul Daniilescu, dacă pornea în județ.

Se observă, dela o vreme lipsa de pe „Stadionul“ politice Vâlceane a distinsului și vigurosului „Cursier“ D-nul Avocat și Prof. Nicu Angelescu.

O retragere inexplicabilă pentru mulți, cunoscute fiind resursele de tot felul de care dispune D-l N. Angelescu. Ar fi regretabil ca repulsiunea pentru politică, ce i-au produs oameni și năravuri să lipsească politica Vâlceană de un element ca Profesorul, tocmai acum când meschinăria și nesiguranța pustiesc și suflete și acțiuni (nu e vorba de „acțiunile“ D-sale să fie sănătos).

Regretăm, mai ales, încetarea confratelui plin de viață „Lupta Dreaptă“, care începuse într'adevăr să și arate mușchii. Noi, tot mai credem, că e numai pregătirea săriturii înainte.

Mai sunt câțiva cari ne întrebă pentru ce a fost arestat redactorul nostru- D-nul Al. I. Dem. Colțești? Să răspundem: Pentru că, în loc să fure, cu forme, s'a apucat și a lucrat mult, dar fără forme. Și pentru că a călcat legea pământului: în loc să-și facă casă din primariat, a făcut datorii.

Dar orice rău cu binele lui: numai așa ne învață minte și cum să face o guvernare în Țara Românească. E zadarnic să întorci și obrazul celălalt. Vorba lui Vică Georgescu: „Când ai ocazie, calcă-l pe grumaz!“...

Duminică 25 Oct. a. c., a avut loc căsătoria amicului și distinsului nostru fruntaș politic Petre Prodan, avocat cu D-ra Zoe Petrescu nepoata P. Sf. Vicar Nifon. Ceremonia ca și festivitatea s'au desfășurat într'un cadru distins și atât tinerii căsătoriți cât și Nunii D-na și D-l Dinu Simian au fost înconjurați de multă dragoste și prietenie.... mai ales că s'a petrecut „în lege“. A fost prezent și Sectorul Mirelui, care și-a felicitat șeful printr'o delegație.

Urăm Distinsel tinere perechi toate fericirile și felicităm pe Nunii.